

De leiding in de synagogen, de Griekse ekklesiā (Kerk, gemeente) van de 1^e eeuw, en de Kerk van nu.

Ik heb je op Kreta achtergelaten om, volgens mijn richtlijnen, de resterende zaken te regelen en per stad oudsten aan te stellen, (Tit.1:5 NBG).

Betekenis ekklesiā in NT/nu	Locatie	Leiding	Bijbelteksten
Afgeleide van: de synagoge . (Het begrip oudste wordt nergens in NT uitgelegd en daarom neemt men aan dat de synagoge model stond voor de 'oudsten' [presbuteros] in de christelijke gemeente.)	Een religieus gebouw waar men samenkwam	De synagoge had geen oudsten maar stond wel onder toezicht van een collectief van oudsten (een status, geen functie!) uit de joodse gemeenschap, ondersteund door een dagelijks bestuur van de synagoge	Luc.7:3; 20:1 Mk.11:27; Hd.11:29-30
Huisgemeente: de gemeente die op één plaats samenkomt, een ' gemeente aan huis '. Dit kan een huis zijn of een zaal. De minstens 3000 gelovigen in Jeruzalem kwamen in een netwerk van vele kleine huisgemeenten samen.	Het huis van: Stefanas (Korinte) Aquila en Prisca (Rome en Efeze) Nymfa (Laodicea) Febe (Kenchreeën) Filemon (Kolosse)	Groep van 30-40 personen met als aanspreekpunt de gastheer/vrouw/echtpaar van het huis, geen oudsten en geen diakenen, alleen mensen met geestelijke gaven geen georganiseerd maar familiair leiderschap.	Hd.2:41-47; Rom.16:5, 1Kor.16:19, Kol.4:15, Filem.2; 1Kor.12:28; 14:26, Ef.4:11; 1Kor.16:15-16,19; Kol.4:14, Rom.16:1
Stad of regio: alle gelovigen in een stad of streek, de ' plaatselijke kerk '. Dat is de kerk die zich in een specifiek geografisch gebied bevindt. Zo'n regio, streek of stad had meerdere huiskerken	De stad: Rome Efeze De regio/streek: Galatië	In het NT vind je alleen op dit niveau georganiseerd leiderschap van opzieners (oudsten) en diakenen, niet per groep of huiskerk!	Hd.9:31; 11:22
Universele gemeente, de ' universele kerk ', d.w.z. alle gelovigen wereldwijd.	Wereldwijd één Kerk van Christus waartoe alle christenen behoren	De wereldwijde kerk heeft maar één Hoofd en dat is Jezus Christus, Die in de hemel is. Jezus is het Hoofd en de kerk op aarde is Zijn Lichaam. De Geest werkt door alle leden heen.	Ef.1:22; 1Kor.12
' Kerk van vandaag ': Onze kerken zijn niet meer per stad georganiseerd maar per denominatie: Rooms Katholiek, Protestant, Baptist, Pinkstergemeente etc	Per denominatie per kerkgebouw	1. Het episcopale of bisschopsmodel. 2. Het presbyteriaanse model van een oudstenraad. 3. Het congregationalistische type (congregatie=verzamelde gemeente)	Strijdig met Paulus' visie die verdeeldheid in groepen en partijschappen afwijst: 1Kor.1:10-12

Overdenking

Godvruchtig leven

Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, 12 om ons op te voeden, zodat wij, de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, 13 verwachende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus.
(Titus 2:11-13 NBG)

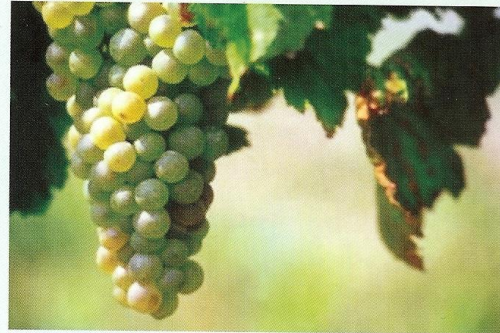
Deze tekst geeft een mooie definitie van christelijk leven: het is "NEE" zeggen tegen goddeloosheid en wereldse begeerten en in plaats daarvan bezadigd, rechtvaardig, godvruchtig en hoop- en verwachtingsvol in deze wereld leven.

Zo'n christelijk leven is er niet zomaar. Het is er dankzij Gods genade die (in Christus) verschenen is om ons tot dat leven op te voeden. Gods genade heeft dus een pedagogische functie! 'Amazing grace' leert ons om niet langer goddeloos, maar voortaan godvruchtig te leven.

Godvruchtig leven is een leven dat niet alleen op Christus lijkt, maar bovenal op Christus gericht is. Uit die gerichtheid op Christus vloeit de gelijkvormigheid aan Christus voort. Vracht dragen (christoform leven) is het gevolg van devotie en vroomheid (christo-centrisch leven). Godsvrucht heeft derhalve een innerlijke kant (gerichtheid op God) en een uiterlijke kant (gelijkvormigheid aan God). Tot beide aspecten wil Gods genade ons opvoeden.

De uiterlijke kant van godsvrucht (goede werken) krijgt opmerkelijk veel aandacht in de brief aan Titus, evenals het archaïsche woord 'bezadigd'. Dat betekent: beheerst, bezonnen, matig, ingetogen. Het heeft alles te maken met zelfbeheersing, waardoor we niet overgeleverd zijn aan onze hartstochten en begeerten.

Waarom die nadruk op bezadigdheid? Omdat de cultuur op Kreta (het werkterrein van Titus) onbeheerst en genotzuchtig was: mensen hielden hun tong en lichaam niet in toom. In die cultuur van leugenaars, 'wilde beesten', vadsige vreters en luie veel-

vraten worden de christenen opgeroepen anders te zijn: bezadigd! Voor ons, Westerse christenen die leven in een vergelijkbare hedonistische cultuur, liggen de parallellen voor het oprapen...

Drijvende kracht achter dat 'andere' leven is de christelijke hoop. Wie leeft in de verwachting van Christus' wederkomst en de heerlijkheid die daarmee gepaard gaat, zal zijn kaarten minder op het hier en nu zetten. Bijbelse hoop maakt ons minder vatbaar voor werelds kortetermijndenken, voor de drang naar instant-behoeftebevrediging, voor het rusteloos zoeken naar genot, luxe en plezier. Natuurlijk mogen we dankbaar genieten van Gods goede gaven, maar met mate en zonder er slaaf van te zijn. Niet als doel op zich, maar meer als vooruitwijzing naar alles wat God nog geven zal.

We mogen leren om af te zien: van dingen en van onszelf. Christen zijn (= discipel zijn) is ten diepste leren je ego te verloochenen en Jezus na te volgen. Afzien van onszelf, opzien naar God, omzien naar onze naaste.

Deze wereld is niet ons thuis: we zijn geschapen voor iets beters. Het beste komt nog! Maar vanuit dat hoopvolle perspectief zijn we wel geroepen voor deze wereld: om er, volijverig in goede werken, onze Heer en onze naaste te dienen, verwachende Jezus' komst in heerlijkheid. Als ETA dragen we graag ons steentje bij aan de toerusting tot dat dienstbetoon!

Jan Kranendonk, BA